

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

26. ledna 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Směrnice (EU) 2016/680 – Článek 4 odst. 1 písm. a) až c) – Zásady zpracování osobních údajů – Omezení účelů – Minimalizace údajů – Článek 6 písm. a) – Jasně rozlišování mezi osobními údaji různých kategorií osob – Článek 8 – Zákonnost zpracování – Článek 10 – Provedení – Zpracování biometrických údajů a genetických údajů – Pojem ‚zpracování povolené právem členského státu‘ – Pojem ‚naprostá nezbytnost‘ – Posuzovací pravomoc – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8, 47, 48 a 52 – Právo na účinnou soudní ochranu – Presumpce nevinny – Omezení – Úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti – Obvinění – Shromažďování fotografických a daktyloskopických údajů za účelem jejich registrace a odběr biologického vzorku pro vytvoření profilu DNA – Řízení o nuceném výkonu shromažďování – Systematická povaha shromažďování“

Ve věci C-205/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud, Bulharsko) ze dne 31. března 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 31. března 2021, v trestním řízení proti

V. S.,

za účasti:

Ministerstvo na vatrešnite raboty, Glavna direkcija za borba s organiziranata prestapnost,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, D. Gratsias (zpravodaj), M. Ilešič, I. Jarukaitis a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za bulharskou vládu M. Georgievou a T. Mitovou, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: bulharština.

– za francouzskou vládu R. Bénardem, A.-L. Desjonquères, D. Duboisem a T. Stéhelinem, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi H. Kranenborgem, M. Wasmeierem a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 30. června 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), čl. 6 písm. a) a článků 8 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. 2016, L 119, s. 89), jakož i článků 3, 8, 48 a 52 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci trestního řízení zahájeného proti V. S., jež po sdělení obvinění odmítla shromáždění biometrických a genetických údajů policií za účelem jejich registrace.

Právní rámec

Unijní právo

GDPR

- 3 Bod 19 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1, dále jen „GDPR“), stanoví:

„Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem předcházení trestným činům nebo jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení a volný pohyb těchto údajů jsou upraveny zvláštním právním aktem [Evropské u]nie. Proto by se toto nařízení nemělo uplatňovat na činnosti zpracování za těmito účely. [...]“

- 4 Článek 2 t GDPR, nadepsaný „Věcná působnost“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v registraci nebo do ní mají být zařazeny.

2. Toto nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

a) při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie;

[...]

d) příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.“

5 Článek 9 GDPR, nadepsaný „Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů“, v odstavcích 1, 2 a 4 stanoví:

„1. Zakazuje se zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filozofickém přesvědčení nebo členství v odborech, a zpracování genetických údajů, biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby a údajů o zdravotním stavu či o sexuálním životě nebo sexuální orientaci fyzické osoby.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jde o některý z těchto případů:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění povinností a výkonu vlastních práv správce nebo subjektu údajů v oblasti pracovního práva, sociálního zabezpečení a sociální ochrany [...];
- c) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- d) zpracování provádí v rámci svých oprávněných činností a s vhodnými zárukami nadace, sdružení nebo jiný neziskový subjekt, který sleduje politické, filozofické, náboženské nebo odborové cíle [...];
- e) zpracování se týká osobních údajů zjevně zveřejněných subjektem údajů;
- f) zpracování je nezbytné pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků nebo pokud soudy jednájí v rámci svých soudních pravomocí;
- g) zpracování je nezbytné z důvodu významného veřejného zájmu na základě práva Unie nebo členského státu, které je přiměřené sledovanému cíli, dodržuje podstatu práva na ochranu údajů a poskytuje vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů;
- h) zpracování je nezbytné pro účely preventivního nebo pracovního lékařství, pro posouzení pracovní schopnosti zaměstnance, lékařské diagnostiky, poskytování zdravotní nebo sociální péče či léčby nebo řízení systémů a služeb zdravotní nebo sociální péče [...]
- i) zpracování je nezbytné z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, jako je ochrana před vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami nebo zajištění přísných norem kvality a bezpečnosti zdravotní péče a léčivých přípravků nebo zdravotnických prostředků, na základě práva Unie nebo členského státu, které stanoví odpovídající a zvláštní opatření pro zajištění práv a svobod subjektu údajů, zejména služebního tajemství;

j) zpracování je nezbytné pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely [...]

[...]

4. Členské státy mohou zachovat nebo zavést další podmínky, včetně omezení, pokud jde o zpracování genetických údajů, biometrických údajů či údajů o zdravotním stavu.“

Směrnice 2016/680

6 Body 9 až 12, 14, 26, 27, 31 a 37 odůvodnění směrnice 2016/680 znějí:

„(9) [...] [GDPR] [stanoví] obecná pravidla pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a zajištění volného pohybu osobních údajů v Unii.

(10) V prohlášení č. 21 o ochraně osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, konference uznala, že zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů a volný pohyb osobních údajů v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, založená na článku 16 [SFEU], by se mohla vzhledem ke specifické povaze těchto oblastí ukázat jako nezbytná.

(11) Je proto vhodné, aby byly tyto oblasti upraveny v samostatné směrnici, která stanoví zvláštní pravidla pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, při respektování zvláštní povahy těchto činností. [...]

(12) Činnosti policie nebo jiných donucovacích orgánů jsou zaměřeny především na prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, včetně policejní činnosti bez předchozí znalosti, zda určitá událost je nebo není trestným činem. [...] Členské státy mohou pověřit příslušné orgány i jinými úkoly, které nemusí být nutně prováděny za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, tak aby zpracování osobních údajů pro tyto jiné účely v rozsahu, v němž náleží do oblasti působnosti práva Unie, spadalo do oblasti působnosti [GDPR].

[...]

(14) Jelikož by se tato směrnice neměla vztahovat na zpracování osobních údajů prováděné při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie, neměly by být za činnosti spadající do oblasti působnosti této směrnice považovány činnosti týkající se národní bezpečnosti, činnosti agentur nebo jednotek zabývajících se otázkami národní bezpečnosti ani zpracování osobních údajů členskými státy při výkonu činností spadajících do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o [EU].

[...]

(26) [...] Osobní údaje by měly být přiměřené, relevantní a omezené na to, co je nezbytné z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány. Mělo by se zajistit, aby shromažďované osobní údaje byly omezené na nezbytný rozsah a aby nebyly uchovávány déle, než je nezbytné pro účel, pro který jsou zpracovávány. Osobní údaje by měly být zpracovány pouze tehdy, nemůže-li být účelu zpracování přiměřeně dosaženo jinými prostředky. [...]

(27) Pro prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů je nutné, aby příslušné orgány mohly osobní údaje shromážděné v souvislosti s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním určitých trestných činů zpracovat také v jiném kontextu, aby mohly lépe chápat trestné činnosti a nalézat souvislosti mezi různými odhalenými trestnými činy.

[...]

(31) Při zpracovávání osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce se přirozeně jedná o subjekty údajů různých kategorií. Proto by se mělo v příslušných případech a pokud možno jednoznačně rozlišovat mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů, jako jsou podezřelé osoby, osoby odsouzené za trestný čin, oběti a jiné osoby, například svědci, osoby, které mohou poskytnout relevantní informace, či kontaktní osoby a společníci podezřelých a odsouzených osob. To by nemělo bránit uplatňování práva presumpce nevinny zaručeného Listinou a [Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950], jak je vykládá judikatura Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva.

[...]

(37) Osobní údaje, které jsou svou povahou obzvláště citlivé z hlediska základních práv a svobod, zasluhují zvláštní ochranu, jelikož by při jejich zpracování mohla vzniknout závažná rizika pro základní práva a svobody. [...]"

7 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Předmět a cíle“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.

2. Členské státy v souladu s touto směrnicí:

a) chrání základní práva a svobody fyzických osob, zejména jejich právo na ochranu osobních údajů, [...]

b) zajišťují, aby výměna osobních údajů příslušnými orgány uvnitř Unie, pokud je vyžadována právem Unie nebo členského státu, nebyla omezována ani zakazována z důvodů ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.“

8 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:

„1. Tato směrnice se vztahuje na zpracování osobních údajů příslušnými orgány pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1.

[...]

3. Tato směrnice se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

a) při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie;

[...]“

9 Ustanovení článku 3 téže směrnice zní takto:

„Pro účely této směrnice se rozumějí:

1. ‚osobními údaji‘ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen ‚subjekt údajů‘); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby;

2. ‚zpracováním‘ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení;

[...]

7. ‚příslušným orgánem‘:

a) jakýkoliv orgán veřejné moci příslušný k prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů či výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení; [...]

[...]

12. ‚genetickými údaji‘ osobní údaje týkající se zděděných nebo získaných genetických znaků fyzické osoby, které poskytují jedinečné informace o její fyziologii či zdravotním stavu a které vyplývají zejména z analýzy biologického vzorku dotčené fyzické osoby;

13. ‚biometrickými údaji‘ osobní údaje vyplývající z konkrétního technického zpracování týkající se fyzických či fyziologických znaků nebo znaků chování fyzické osoby, které umožňuje nebo potvrzuje její jedinečnou identifikaci, například zobrazení obličeje nebo daktyloskopické údaje;

[...]“

10 Článek 4 směrnice 2016/680, nadepsaný „Zásady zpracování osobních údajů“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy zajistí, aby byly osobní údaje:

a) zpracovávány zákonným a korektním způsobem;

- b) shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nebyly zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný;
- c) přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány;

[...]“

- 11 Článek 6 této směrnice, nadepsaný „Rozlišování mezi různými kategoriemi subjektů údajů“, stanoví:

„Členské státy stanoví, že správce, v příslušných případech a pokud je to možné, musí jasně rozlišovat mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů, například:

- a) osob, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly trestný čin nebo se jej chystají spáchat;
- b) osob odsouzených za trestný čin;
- c) osob, které se staly obětí trestného činu nebo u kterých některé skutečnosti vedou k domněnce, že by obětí trestného činu mohly být, a
- d) třetích stran v souvislosti s trestným činem, například osob, které by mohly být předvolány jako svědci při vyšetřování trestného činu nebo při následném trestním řízení nebo které mohou poskytnout informace o trestných činech, nebo kontaktních osob či společníků některé z osob uvedených v písmenech a) a b).“

- 12 Článek 8 uvedené směrnice, nadepsaný „Zákonnost zpracování“, stanoví:

„1. Členské státy stanoví, že zpracování je zákonné, pouze pokud je nezbytné ke splnění úkolu prováděného příslušným orgánem pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 a v rozsahu nezbytném pro tyto účely a pokud má základ v právu Unie nebo členského státu.

2. Právo členského státu upravující zpracování v oblasti působnosti této směrnice stanoví alespoň cíle zpracování, osobní údaje, jež mají být zpracovány, a účely zpracování.“

- 13 Článek 9 téže směrnice, nadepsaný „Zvláštní podmínky pro zpracování“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Osobní údaje shromážděné příslušnými orgány pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 nesmějí být zpracovávány pro účely neuvedené v čl. 1 odst. 1, ledaže takové zpracování povoluje právo Unie nebo členského státu. Na zpracování osobních údajů pro tyto jiné účely se použije [GDPR], ledaže se zpracování provádí v rámci činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie.

2. Pokud právo členského státu pověřuje příslušné orgány plněním jiných úkolů, než jsou úkoly pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1, použije se na zpracování pro tyto účely [...] [GDPR], ledaže se zpracování provádí v rámci činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie.“

14 Článek 10 směrnice 2016/680 stanoví:

„Zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborech, a zpracování genetických údajů, biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby, údajů o zdravotním stavu nebo údajů o sexuálním životě či sexuální orientaci fyzické osoby je povoleno pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné, pokud existují vhodné záruky práv a svobod subjektu údajů a:

- a) pokud je povoleno právem Unie nebo členského státu;
- b) na ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby; nebo
- c) pokud se týká údajů zjevně zveřejněných subjektem údajů.“

15 Článek 52 této směrnice, nadepsaný „Právo podat stížnost u dozorových úřadů“, v odstavci 1 stanoví:

„Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné prostředky správní nebo soudní ochrany, stanoví členské státy, že každý subjekt údajů má právo podat stížnost u jediného dozorového úřadu, pokud se domnívá, že zpracováním jeho osobních údajů jsou porušeny předpisy přijaté na základě této směrnice.“

16 Článek 53 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na účinnou soudní ochranu vůči dozorovému úřadu“, v odstavci 1 stanoví:

„Aniž je dotčena jakákoliv jiná správní nebo mimosoudní ochrana, stanoví členské státy právo fyzické nebo právnické osoby na účinnou soudní ochranu proti právně závaznému rozhodnutí dozorového úřadu, které se jí týká.“

17 Článek 54 téže směrnice, nadepsaný „Právo na účinnou soudní ochranu vůči správci nebo zpracovateli“, stanoví:

„Aniž je dotčena jakákoli dostupná správní nebo mimosoudní ochrana, včetně práva podat stížnost u dozorového úřadu podle článku 52, stanoví členské státy právo subjektu údajů na účinnou soudní ochranu, pokud má za to, že práva mu přiznaná předpisy přijatými na základě této směrnice byla porušena v důsledku zpracování jeho osobních údajů v rozporu s uvedenými předpisy.“

18 Článek 63 směrnice 2016/680, nadepsaný „Provedení ve vnitrostátním právu“, v odstavcích 1 a 4 stanoví:

„1. Členské státy do 6. května 2018 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. [...]

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

[...]

4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.“

Bulharské právo

NK

- 19 Podle čl. 11 odst. 2 Nakazatelen Kodeks (trestní zákoník), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „NK“), jsou trestné činy úmyslné, pokud si je pachatel vědom povahy svého jednání nebo pokud si byl vědom výsledku trestného činu, nebo pokud jej umožnil. Převážná většina trestných činů stanovených v NK je úmyslná.
- 20 Podle článku 255 NK „kdo se ve značném rozsahu vyhne stanovení výše daňové povinnosti nebo úhradě daňového dluhu“ za podmínek výslovně uvedených v zákoně, bude potrestán odnětím svobody od jednoho roku do šesti let, jakož i peněžitým trestem ve výši 2 000 BGN (přibližně 1 000 euro).
- 21 Podle ustanovení čl. 321 odst. 2 a 3 ve spojení s čl. 94 bodem 20 NK bude každému, kdo se účastní organizované zločinecké skupiny vytvořené za účelem obohacení se, aby spáchal trestné činy, za něž lze uložit trest „odnětí svobody“ delší než 3 roky, uložen trest „odnětí svobody“ v délce od tří do deseti let. Rovněž se upřesňuje, že tento trestný čin je úmyslný a že bude stíhán podle obecného práva.

NPK

- 22 Článek 46 odst. 1 a článek 80 Nakazatelno-procesualen kodeks (trestní řád), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „NPK“), stanoví, že trestné činy jsou stíhány buď z úřední povinnosti, tedy na základě obžaloby státního zástupce, nebo z podnětu účastníka uplatňujícího občanskoprávní nároky. Téměř všechny trestné činy stanovené NK jsou stíhány z úřední povinnosti.
- 23 Článek 219 odst. 1 NPK stanoví, že „jsou-li dány dostatečné důkazy o tom, že určitá osoba je vinna ze spáchání trestného činu, který je stíhán z úřední povinnosti“, je tato osoba obviněna a je o této skutečnosti informována. Mohou se na ni vztahovat různá procesní donucovací opatření a současně se může bránit poskytnutím vysvětlení nebo předložením důkazů.

ZZLD

- 24 Podle článku 51 zakona za zaštita na ličnite danni (zákon o ochraně osobních údajů) (DV č. 1 ze dne 4. ledna 2002, dále jen „ZZLD“) je zpracování genetických údajů a biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby povoleno pouze, pokud je zcela nezbytné, pokud jsou práva a svobody subjektu údajů odpovídajícím způsobem zaručeny a pokud bylo stanoveno unijním nebo bulharským právem. Není-li toto zpracování stanoveno unijním nebo bulharským právem, musí být pro jeho povolení dotčeny životně důležité zájmy, anebo musí být údaje zveřejněny subjektem údajů.

ZMVR

- 25 Podle článku 6 zákona sa Ministerstvo kultury na vatrešnite raboty (zákon o ministerstvu vnitra) (DV č. 53 ze dne 27. června 2014, dále jen „ZMVR“) vykonává ministerstvo vnitra určité hlavní činnosti, mezi něž patří operativně pátrací a sledovací činnost, činnosti vyšetřování trestných činů a informační činnost.
- 26 Podle čl. 18 odst. 1 ZMVR informační činnost spočívá v shromažďování, zpracovávání, klasifikaci, uchovávání a využívání informací. Podle čl. 20 odst. 1 tohoto zákona je informační činnost založena na informacích, které jsou reprodukovány nebo které jsou předmětem reprodukce na záznamových nosičích, vypracovaných orgány ministerstva vnitra.
- 27 Článek 25 odst. 1 ZMVR opravňuje ministerstvo vnitra ke zpracování osobních údajů pro účely výkonu jeho činností. S ohledem na článek 6 ZMVR z toho vyplývá, že ministerstvo vnitra zpracovává osobní údaje za účelem provádění svých hlavních činností – a sice operativně pátrací činnosti, sledovací činnosti a činnosti vyšetřování trestných činů.
- 28 Článek 25 odst. 3 ZMVR stanoví, že zpracování osobních údajů se provádí podle tohoto zákona v souladu s GDPR a ZZLD.
- 29 Podle čl. 25a odst. 1 ZMVR je zpracování osobních údajů, které obsahuje genetické údaje a biometrické údaje za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby, povoleno pouze za podmínek stanovených v článku 9 GDPR nebo v článku 51 ZZLD.
- 30 Na základě článku 27 ZMVR jsou údaje evidované policií na základě článku 68 tohoto zákona používány pouze k ochraně národní bezpečnosti, boji proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku.
- 31 Článek 68 ZMVR zní:
- „1. Policejní orgány provádějí policejní registraci osob, které jsou stíhány pro úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti. [...]
 2. Policejní registrace představuje kategorii zpracování osobních údajů osob uvedených v odstavci 1, které se provádí za podmínek stanovených tímto zákonem.
 3. Pro účely policejní registrace policejní orgány:
 - 1) shromažďují osobní údaje uvedené v článku 18 [zakona za balgarskite lični dokumenti (zákon o bulharských osobních dokladech)];
 - 2) odeberou osobám otisky prstů a pořídí jejich fotografie;
 - 3) odeberou vzorky k vytvoření profilu DNA těchto osob.
 4. Souhlas osoby se nevyžaduje pro úkony uvedené v odst. 3 bodě 1.
 5. Osoby jsou povinny poskytnout součinnost a nebránit policejním orgánům v provádění úkonů uvedených v odstavci 3 ani je jinak neztěžovat. Pokud osoba odmítne dát souhlas, provedou se úkony uvedené v odst. 3 bodech 2 a 3 se souhlasem soudce příslušného soudu prvního stupně příslušného pro trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, z něhož je osoba obviněna, donucovacími prostředky.

[...]

NRISPR

- 32 Naredba za reda za izvaršvane i snemane na policejska registracia (nařízení o pravidlech provádění policejní registrace) (DV č. 90 ze dne 31. října 2014), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „NRISPR“), přijaté na základě čl. 68 odst. 7 ZMVR, upřesňuje prováděcí pravidla pro policejní registraci podle tohoto článku.
- 33 Podle článku 2 NRISPR jsou cíli policejní registrace ochrana národní bezpečnosti, boj proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku.
- 34 Na základě čl. 11 odst. 2 NRISPR je osobě, která má být zapsána do policejní registrace, předloženo prohlášení, které musí vyplnit, ve kterém může vyjádřit souhlas nebo nesouhlas, pokud jde o opatření týkající se pořízení fotografií, snímání otisků prstů a odběru vzorků DNA. Podle čl. 11 odst. 4 NRISPR policie podá v případě nesouhlasu této osoby žádost k příslušnému soudu, aby povolil nucený výkon těchto opatření.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 35 Bulharské orgány zahájily proti dvěma obchodním společnostem trestní řízení pro podvod týkající se stanovení a zaplacení daňových dluhů na základě článku 255 NK.
- 36 Usnesením přijatým dne 1. března 2021 na základě článku 219 NPK, jež bylo V. S. doručeno dne 15. března 2021, jí bylo sděleno obvinění. Na základě čl. 321 odst. 3 bodu 2 NK ve spojení s odstavcem 2 tohoto článku byla obviněna z toho, že se spolu s dalšími třemi osobami podílela na organizované zločinecké skupině vytvořené za účelem obohacení se, aby společně spáchali na území Bulharska trestné činy podle článku 255 NK.
- 37 Po doručení uvedeného usnesení o sdělení obvinění byla V. S. vyzvána, aby se podrobila policejní registraci. Vyplnila formulář s prohlášením, ve kterém uvedla, že byla informována, že existuje právní základ umožňující provedení této registrace, a že se odmítá podrobit shromáždění daktyloskopických a fotografických údajů, které se jí týkají, za účelem jejich registrace a odběru pro vypracování jejího profilu DNA. Policie toto shromažďování neprovedla a obrátila se na předkládající soud.
- 38 Žádost policejních orgánů zasláná předkládajícímu soudu uvádí, že v rámci dotčeného trestního řízení byly shromážděny dostatečné důkazy o vině obviněných včetně V. S.. Je v ní upřesněno, že je oficiálně stíhána za spáchání trestného činu uvedeného v bodě 2 odstavce 3 článku 321 NK ve spojení s odstavcem 2 tohoto článku a že se odmítla podrobit shromáždění daktyloskopických a fotografických údajů, které se jí týkají, za účelem jejich registrace a odběru pro vypracování jejího profilu DNA, přičemž je citován právní základ pro shromažďování těchto údajů. Konečně je v této žádosti požadováno, aby předkládající soud povolil nucený výkon tohoto shromáždění. K uvedené žádosti byly přiloženy pouze kopie usnesení o sdělení obvinění V. S. a prohlášení, v němž odmítla dát souhlas k policejní registraci.
- 39 Předkládající soud má pochybnosti o slučitelnosti právních a správních předpisů bulharského práva použitelných na policejní registraci s unijním právem.

- 40 Zprvč předkládající soud uvádí, že ustanovení čl. 25 odst. 3 a článku 25a ZMVR odkazují na GDPR, a nikoli na směrnici 2016/680. Uvádí přitom, že podle jeho čl. 2 odst. 2 písm. d) se toto nařízení sice nevztahuje na zpracování osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, avšak čl. 1 odst. 1 této směrnice takové zpracování upravuje. Stejně tak poznamenává, že článek 9 uvedeného nařízení výslovně zakazuje zpracování genetických a biometrických údajů a že boj proti trestné činnosti nepatří mezi jednu z výjimek z tohoto zákazu stanovených v odstavci 2 tohoto článku. Konečně dodává, že článek 51 ZZLD nemůže sám o sobě zakládat přípustnost zpracování biometrických a genetických údajů, jelikož toto zpracování musí být stanoveno unijním nebo vnitrostátním právem.
- 41 S ohledem na tyto skutečnosti si předkládající soud klade otázku, zda lze mít za to, že navzdory odkazu na článek 9 GDPR je zpracování genetických a biometrických údajů pro trestní účely přípustné podle vnitrostátního práva s ohledem na skutečnost, že je jasně povoleno článkem 10 směrnice 2016/680, i když tato směrnice není v použitelných ustanoveních ZMVR zmíněna.
- 42 Zadruhé, pro případ, že by bylo třeba mít za to, že článek 10 směrnice 2016/680 byl do vnitrostátního práva proveden správně nebo že v tomto právu existuje platný právní základ pro zpracovávání biometrických a genetických údajů, se předkládající soud zabývá tím, zda je splněn požadavek uvedený v čl. 10 písm. a) této směrnice, podle kterého musí být takové zpracovávání povoleno unijním právem nebo právem členského státu, když existuje rozpor mezi použitelnými ustanoveními vnitrostátního práva.
- 43 Předkládající soud má totiž za to, že existuje rozpor mezi článkem 25a ZMVR, který tím, že odkazuje na článek 9 GDPR, podle všeho nepovoluje shromažďování biometrických a genetických údajů, a článkem 68 ZMVR, který jej nepochybně povoluje.
- 44 Zatřetí předkládající soud uvádí, že podle čl. 219 odst. 1 NPK je nezbytné shromáždit dostatečné důkazy o vině určité osoby k tomu, aby této osobě mohlo být sděleno obvinění. V tomto ohledu si klade otázku, zda kritérium stanovené v tomto ustanovení odpovídá kritériu uvedenému v čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680, které se týká osob, u nichž existují „závažné důvody se domnívat, že spáchaly trestný čin [...]“. Je spíše názoru, že pro zpracování biometrických a genetických údajů je nezbytné shromáždit přesvědčivější důkazy, než jsou podle NPK nezbytné ke sdělení obvinění, jelikož toto sdělení obvinění slouží k informování osoby o podezřenech vůči ní a o možnosti se bránit.
- 45 Předkládající soud dále konstatuje, že článek 68 ZMVR nestanoví, že v rámci nuceného výkonu policejní registrace musí provést nějaký přezkum existence závažných důvodů ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680. Naopak podle tohoto článku ZMVR stačí konstatovat, že osobě bylo sděleno obvinění z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti. Nemá tedy pravomoc posoudit, zda existují dostatečné nebo závažné důkazy na podporu tohoto sdělení obvinění, a ostatně nemá prakticky možnost takové posouzení provést, jelikož nemá přístup ke spisu, ale pouze ke kopiím usnesení o sdělení obvinění a prohlášení o odmítnutí shromáždění údajů policií. Klade si tudíž otázku, zda za těchto podmínek osoba, která odmítla poskytnout policii fotografické, daktyloskopické a genetické údaje, které se jí týkají, bude požívat účinné soudní ochrany, která je zaručena v článku 47 Listiny, a dodržování práva na presumpci nevinu, které je zaručeno v článku 48 Listiny.
- 46 Začtvrté předkládající soud z čl. 4 odst. 1 písm. b) a c), čl. 8 odst. 1 a 2 a článku 10 směrnice 2016/680 vyvozuje, že vnitrostátní právo musí příslušným orgánům poskytnout určitou diskreční pravomoc při shromažďování biometrických a genetických údajů pořizováním fotografií a otisků

prstů, jakož i odběrem DNA. Podle jeho názoru se tato diskreční pravomoc musí vztahovat jak na otázku, zda k tomuto shromáždění údajů musí dojít, tak na otázku, zda se musí vztahovat na všechny výše uvedené kategorie. Konečně má za to, že z požadavku „naprosté nezbytnosti“ uvedeného v článku 10 této směrnice je třeba vyvodit, že ke schválení shromažďování takových údajů může dojít pouze tehdy, existuje-li přiměřené odůvodnění jeho nezbytnosti.

- 47 Předkládající soud nicméně uvádí, že policejní registrace se povinně vztahuje na všechny osoby, kterým je sděleno obvinění z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, a na všechny tři kategorie osobních údajů uvedených v tomto článku, a sice fotografie, otisky prstů i odběr DNA.
- 48 Kromě toho uvádí, že ZMVR zmiňuje pouze cíle takového zpracování osobních údajů, a sice pátrací činnost, a to i za účelem ochrany národní bezpečnosti, boje proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku. Naopak vnitrostátní právní předpisy nepožadují, aby byla určena konkrétní nezbytnost shromažďování biometrických a genetických údajů a aby bylo posouzeno, zda jsou postačující všechny tyto údaje nebo pouze jejich část.
- 49 Předkládající soud si tedy klade otázku, zda podmínka stanovená vnitrostátním právem pro povolení policejní registrace, podle níž musí být dotčená osoba obviněna z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, postačuje ke splnění požadavků čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), čl. 8 odst. 1 a 2 a článku 10 směrnice 2016/680.
- 50 Za těchto podmínek se Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud, Bulharsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Byl článek 10 směrnice 2016/680 platně proveden, pokud vnitrostátní právní předpis – čl. 25 odst. 3 a článek 25a [ZMVR] – odkazuje na podobné ustanovení, a sice článek 9 [GDPR]?
- 2) Je požadavek, který je stanoven v článku 10 písm. a) směrnice 2016/680 ve spojení s články 52, 3 a 8 [Listiny], že omezení nedotknutelnosti osoby a ochrany osobních údajů musí stanovit zákon, splněn, jestliže existují vzájemně si odporující vnitrostátní normy týkající se přípustnosti zpracování genetických a biometrických údajů pro účely policejní registrace?
- 3) Je s čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680 ve spojení s článkem 48 [Listiny] slučitelný vnitrostátní zákon, konkrétně čl. 68 odst. 4 [ZMVR], který stanoví povinnost soudu nařídít nucené shromáždění osobních údajů (fotografií, otisků prstů a vzorku DNA), pokud osoba, již bylo sděleno obvinění z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, odmítne dobrovolně spolupracovat při shromažďování těchto údajů, aniž by tento soud mohl posoudit, zda [existují] závažné důvody se domnívat, že tato osoba spáchala trestný čin, z něhož byla obviněna?
- 4) Je s článkem 10, čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), jakož i s čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice 2016/680 slučitelný vnitrostátní zákon, konkrétně čl. 68 odst. 1 až 3 [ZMVR], který [pořízení] fotografií, sejmutí otisků a odběr vzorků za účelem vytvoření profilu DNA stanoví jako obecné pravidlo pro všechny osoby, jimž bylo sděleno obvinění z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti?“

- 51 Dopisem ze dne 5. srpna 2022 informoval Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii, Bulharsko) Soudní dvůr o tom, že v návaznosti na změnu právních předpisů, která vstoupila v platnost dne 27. července 2022, byl Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud) zrušen a že některé trestní věci projednávané u posledně uvedeného soudu, včetně věci v původním řízení, byly od tohoto dne postoupeny Sofijski gradski sad (městský soud v Sofii).

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 52 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680, vykládaný ve spojení s články 3, 8 a 52 Listiny, musí být vykládán v tom smyslu, že shromažďování biometrických a genetických údajů policejními orgány pro účely jejich vyšetřování za účelem boje proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku je povoleno právem členského státu ve smyslu čl. 10 písm. a) směrnice (EU) 2016/680, pokud na jedné straně vnitrostátní předpisy, které tvoří právní základ pro toto povolení, odkazují na článek 9 GDPR, přičemž přebírají obsah uvedeného článku 10 směrnice 2016/680, a na druhé straně se zdá, že tyto vnitrostátní předpisy stanoví protichůdné požadavky na přípustnost takového shromažďování.

K přípustnosti

- 53 V rámci svých písemných vyjádření Komise zpochybňuje přípustnost první a druhé otázky z důvodu, že předkládající soud zaprvé pouze zjišťuje, zda vnitrostátní právo skutečně provedlo článek 10 směrnice 2016/680, aniž vyjádřil pochybnosti o přesném smyslu tohoto článku či ohledně něho vznesl otázky, a zadruhé neuvedl důvody, které jej vedly k tomu, že se zabývá otázkami výkladu nebo platnosti dotčených ustanovení unijního práva, což je v rozporu s článkem 94 jednacího řádu Soudního dvora.
- 54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora přísluší pouze vnitrostátnímu soudu, kterému byl spor předložen a který nese odpovědnost za soudní rozhodnutí, jež bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Proto týkají-li se položené otázky výkladu nebo platnosti pravidla unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout. Z toho plyne, že na otázky položené vnitrostátními soudy se vztahuje domněnka relevance. Soudní dvůr smí rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem odmítnout pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, pokud se jedná o hypotetický problém nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na dané otázky (rozsudek ze dne 20. října 2022, Digi, C-77/21, EU:C:2022:805, bod 17 a citovaná judikatura).
- 55 V této souvislosti platí, že aby Soudní dvůr mohl podat výklad unijního práva, který bude vnitrostátnímu soudu užitečný, žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí v souladu s čl. 94 písm. c) jednacího řádu obsahovat uvedení důvodů, na základě kterých má předkládající soud pochybnosti o výkladu nebo platnosti určitých ustanovení unijního práva, jakož i vztah, který

spatřuje mezi těmito ustanoveními a vnitrostátními právními předpisy použitelnými ve sporu v původním řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. července 2015, Gullotta a Farmacia di Gullotta Davide & C., C-497/12, EU:C:2015:436, bod 17 a citovaná judikatura).

- 56 Pokud jde o první a druhou otázku, z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že v rámci věci v původním řízení si předkládající soud klade otázku, zda je podmínka uvedená v čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680, podle níž musí být zpracování genetických a biometrických údajů uvedených v tomto článku povoleno unijním právem nebo právem členského státu, splněna, pokud jde o policejní registraci dotčenou v této věci.
- 57 Předkládající soud v této žádosti v podstatě uvádí, že v tomto kontextu žádá Soudní dvůr o informace týkající se výkladu této podmínky. První otázkou se snaží zjistit, zda lze mít za to, že tento článek 10 byl správně proveden ustanovením vnitrostátního práva, které odkazuje pouze na článek 9 GDPR, ale jehož obsah odpovídá obsahu uvedeného článku 10. Dále se v případě kladné odpovědi na první otázku snaží druhou otázkou zjistit, zda lze shromažďování genetických a biometrických údajů za účelem policejní registrace považovat za „povoleno právem členského státu“ ve smyslu písmene a) téhož článku, tedy za „stanovené zákonem“ ve smyslu čl. 52 odst. 1 Listiny, pokud se zdá, že ustanovení vnitrostátního práva, která představují právní základ pro toto zpracování, stanoví protichůdná pravidla, pokud jde o přípustnost takového zpracování.
- 58 Proto předkládající soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jasně identifikoval použitelná ustanovení unijního práva, jemu položené otázky týkající se výkladu tohoto práva a důvody, které jej vedly k položení první a druhé otázky Soudnímu dvoru. Z této žádosti kromě toho jasně vyplývá, že výklad uvedených ustanovení souvisí s předmětem věci v původním řízení, jelikož případné zjištění předkládajícího soudu, že dotčená ustanovení vnitrostátního práva nesplňují podmínku stanovenou v čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680, může vést k zamítnutí žádosti policejních orgánů, jež mu byla předložena, směřující k nucenému shromažďování biometrických a genetických údajů V. S. za účelem jejich registrace.
- 59 Z toho vyplývá, že první a druhá otázka jsou přípustné.

K věci samé

- 60 Úvodem je třeba poznamenat, že i když se druhá otázka týká článků 3, 8 a 52 Listiny, ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že otázky předkládajícího soudu se týkají pouze toho, zda vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení splňuje požadavek uvedený v odstavci 1 posledně uvedeného článku, podle kterého musí být každé omezení výkonu práv a svobod uznaných Listinou stanoveno zákonem. První a druhá otázka proto musí být posouzeny pouze z hlediska článku 52 Listiny.
- 61 Zaprvé je třeba uvést, že ve světle bodu 19 odůvodnění GDPR, jakož i bodů 9 až 12 odůvodnění směrnice 2016/680 a na základě čl. 2 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 a 2 této směrnice, podle toho, zda určité zpracování osobních údajů prováděné „příslušným orgánem“ ve smyslu čl. 3 odst. 7 této směrnice odpovídá cílům uvedeným v jejím čl. 1 odst. 1, tedy cílům prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, nebo jiným cílům, bude pravděpodobně spadat do oblasti působnosti buď zvláštních pravidel uvedené směrnice, nebo obecných pravidel tohoto nařízení, kromě výjimek z těchto oblastí působnosti, jež jsou taxativně uvedeny v čl. 2 odst. 3 téže směrnice a v čl. 2 odst. 2 uvedeného nařízení.

- 62 Zejména je třeba uvést, že článek 9 GDPR i článek 10 směrnice 2016/680 obsahují ustanovení upravující zpracování týkající se zvláštních kategorií osobních údajů, které jsou považovány za citlivé údaje, včetně genetických a biometrických údajů.
- 63 V tomto ohledu článek 10 směrnice 2016/680 stanoví, že zpracování těchto citlivých údajů je povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné, pokud existují vhodné záruky práv a svobod subjektu údajů“, a pouze ve třech případech, zejména podle písmene a) tohoto článku, pokud je takové zpracování povoleno unijním právem nebo právem členského státu. Naproti tomu odstavec 1 článku 9 GDPR stanoví zásadní zákaz zpracování těchto citlivých údajů spolu s výčtem situací vyjmenovaných v odstavci 2 tohoto článku, v nichž může být stanovena výjimka z tohoto zákazu, přičemž tento výčet nezmiňuje situaci odpovídající situaci zpracování údajů pro takové účely, jako jsou účely uvedené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice, a který by splňoval požadavek stanovený v čl. 10 písm. a) této směrnice. Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že zpracování biometrických a genetických údajů příslušnými orgány pro účely spadající do oblasti působnosti směrnice 2016/680 může být povoleno za podmínky, že v souladu s požadavky stanovenými v článku 10 této směrnice je zcela nezbytné, řídí se vhodnými zárukami a je stanoveno unijním právem nebo právem členského státu, nemusí tomu tak nutně být v případě zpracování těchto údajů spadajících do oblasti působnosti GDPR.
- 64 Zadruhé rozsah požadavku uvedeného v čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680, podle kterého musí být zpracování osobních údajů „povoleno právem Unie nebo členského státu“, musí být určen s ohledem na rozsah zakotvený v čl. 52 odst. 1 Listiny, podle kterého musí být každé omezení výkonu základního práva „stanoveno zákonem“.
- 65 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že tento požadavek předpokládá, že právní základ umožňující takové omezení musí jasně a přesně definovat jeho rozsah [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti)*, C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 76, jakož i citovaná judikatura].
- 66 Kromě toho ze zásady připomenuté v předchozím bodě tohoto rozsudku vyplývá, že nesmí existovat žádné nejasnosti, pokud jde o ustanovení unijního práva, na jejichž základě může vnitrostátní právo povolit zpracování biometrických a genetických údajů, jako je zpracování dotčené ve věci v původním řízení, a pokud jde o použitelné podmínky, jimiž se toto povolení řídí. Subjekty údajů a příslušné soudy totiž musí mít možnost přesně určit zejména podmínky, za kterých může k tomuto zpracování dojít, jakož i účel, pro který může být legálně prováděno. Pravidla GDPR a pravidla směrnice použitelná na tyto požadavky se přitom mohou lišit.
- 67 Vnitrostátní zákonodárce tedy sice může v rámci téhož legislativního nástroje stanovit zpracování osobních údajů pro účely spadající do působnosti směrnice 2016/680, jakož i pro jiné účely spadající do působnosti GDPR, je však povinen se v souladu s požadavky uvedenými v předchozím bodě tohoto rozsudku ujistit o neexistenci nejasností, pokud jde o použitelnost jednoho či druhého z těchto unijních aktů na shromažďování biometrických a genetických údajů.
- 68 Zatřetí, pokud jde o otázky předkládajícího soudu ohledně případného nesprávného provedení směrnice 2016/680, je třeba rozlišovat mezi ustanoveními vnitrostátního práva, která zajišťují provedení této směrnice, zejména jejího článku 10, a ustanoveními, podle kterých může být zpracování údajů náležejících do zvláštních kategorií uvedených v tomto článku, zejména biometrických a genetických údajů, povoleno ve smyslu tohoto čl. 10 písm. a).

- 69 V tomto ohledu, jak vyplývá z jejího čl. 63 odst. 1 druhého pododstavce, směrnice 2016/680 sice výslovně stanoví povinnost členských států zajistit, aby předpisy nezbytné k jejímu provedení obsahovaly odkaz na tuto směrnici nebo aby byl takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení, což v každém případě znamená přijetí zvláštního aktu k provedení uvedené směrnice [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Komise v. Španělsko (Směrnice o osobních údajích – trestní oblast), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 16 a citovaná judikatura], nicméně nevyžaduje, aby ustanovení vnitrostátního práva, která umožňují zpracování údajů spadající do oblasti působnosti téže směrnice, takový odkaz obsahovala. Článek 63 odst. 4 směrnice 2016/680 se omezuje na to, že stanoví, že členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
- 70 Konečně je třeba uvést, že když byla směrnice provedena správně, její účinky pronikají k jednotlivcům prostřednictvím prováděcích opatření přijatých dotyčným členským státem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 1986, Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, bod 51), na rozdíl od nařízení, jehož ustanovení obecně mají ve vnitrostátních právních rádech bezprostřední účinek, aniž je nezbytné, aby vnitrostátní orgány přijaly prováděcí opatření (v tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 7. dubna 2022, IFAP, C-447/20 a C-448/20, EU:C:2022:265, bod 88, jakož i citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že pokud vnitrostátní zákonodárce stanoví zpracování biometrických a genetických údajů příslušnými orgány ve smyslu čl. 3 bodu 7 směrnice 2016/680, které mohou spadat buď do působnosti této směrnice, nebo do působnosti GDPR, může v zájmu jasnosti a přesnosti výslovně odkázat jednak na ustanovení vnitrostátního práva, která zajišťují provedení článku 10 této směrnice, a jednak na článek 9 tohoto nařízení. Tento požadavek jasnosti a přesnosti navíc nemůže vyžadovat zmínku o uvedené směrnici.
- 71 Začtvrté je třeba připomenout, že povinnost členského státu přijmout veškerá opatření nezbytná k dosažení výsledku stanoveného směrnicí, stanovená v čl. 288 třetím pododstavci SFEU, platí pro všechny orgány členských států, včetně soudních orgánů v rámci jejich pravomocí. Z toho vyplývá, že vnitrostátní soudy jsou při použití vnitrostátního práva povinny vykládat jej v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu dotčené směrnice, aby dosáhly jí zamýšleného výsledku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. listopadu 2019, Profi Credit Polska, C-419/18 a C-483/18, EU:C:2019:930, body 73 a 75, jakož i citovaná judikatura).
- 72 Z toho důvodu je v případě takového zjevného rozporu, jak jej popisuje předkládající soud v rámci druhé otázky, mezi ustanoveními vnitrostátní právní úpravy, která, zdá se, vylučují zpracování genetických a biometrických údajů příslušnými orgány pro účely spadající do působnosti směrnice 2016/680, a jinými ustanoveními této právní úpravy, která takové zpracování umožňují, tento soud povinen zvolit výklad těchto ustanovení, jenž zachová užitečný účinek této směrnice. Zejména pokud konstatuje existenci ustanovení, která mohou splňovat požadavek uvedený v čl. 10 písm. a) uvedené směrnice, přísluší mu ověřit, zda tato ustanovení ve skutečnosti nemají jiný rozsah působnosti než ustanovení, s nimiž se jeví být v rozporu.
- 73 V tomto ohledu je třeba zejména zdůraznit, že čl. 9 odst. 2 směrnice 2016/680 nevylučuje zpracování biometrických a genetických údajů příslušnými orgány ve smyslu čl. 3 bodu 7 této směrnice v rámci jiných úkolů, než jsou úkoly prováděné pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice. Stejně tak, jak vyplývá z bodu 63 tohoto rozsudku, článek 9 GDPR, který se použije na zpracování těchto údajů, pokud nespadá pod výjimky taxativně vyjmenované v jeho čl. 2 odst. 2, jej zcela nezakazuje za podmínky, že toto zpracování odpovídá některé ze situací uvedených v čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení. Za těchto podmínek je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda se odkaz na GDPR v těchto vnitrostátních ustanoveních ve skutečnosti netýká zpracování

údajů prováděného příslušnými orgány pro jiné účely, než jsou účely, na které se vztahuje směrnice 2016/680, aby uvedená ustanovení nebyla v rozporu s ustanoveními, která v souladu s čl. 10 písm. a) této směrnice stanoví zpracování těchto údajů pro účely, na které se vztahuje uvedená směrnice.

- 74 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ustanoveními vnitrostátního práva, z nichž vycházejí otázky položené předkládajícím soudem, jsou hmotněprávní ustanovení upravující činnosti bulharského ministerstva vnitra. První z těchto ustanovení stanoví, že zpracování osobních údajů tímto ministerstvem se provádí na základě tohoto zákona v souladu s GDPR a aktem vnitrostátního práva, kterým se provádí směrnice 2016/680, a druhé z uvedených ustanovení uvádí, že zpracování osobních údajů obsahujících genetické údaje a biometrické údaje za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby je povoleno pouze za podmínek stanovených v článku 9 uvedeného nařízení nebo v ustanovení vnitrostátního práva, které provádí článek 10 uvedené směrnice. Z tohoto rozhodnutí dále rovněž vyplývá, že hmotněprávní ustanovení, které poskytuje výslovný právní základ pro shromažďování biometrických a genetických údajů v rámci policejní registrace, slouží výlučně k účelům ochrany národní bezpečnosti, boje proti trestné činnosti a udržování veřejného pořádku.
- 75 Je tedy na předkládajícím soudu, aby posoudil, zda lze dvojí odkaz na článek 9 GDPR a na ustanovení vnitrostátního práva, které provádí uvedený článek 10, odůvodnit skutečností, že působnost hmotněprávního ustanovení obsahujícího takový dvojí odkaz zahrnuje veškeré činnosti služeb ministerstva vnitra, které podle informací bulharské vlády zahrnují jak činnosti uvedené v čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice, tak jiné činnosti, na které se uvedené nařízení může vztahovat. Kromě toho je na tomto soudu, aby se ujistil, že zejména pokud jde o hmotněprávní ustanovení, které poskytuje právní základ pro shromažďování biometrických a genetických údajů v rámci policejní registrace, mohou být všechna relevantní ustanovení vnitrostátního práva vykládána v souladu s unijním právem v tom smyslu, že z těchto ustanovení dostatečně jasně, přesně a jednoznačně vyplývá, v jakých případech se použijí ustanovení vnitrostátního práva provádějící dotčenou směrnici a v jakých případech jsou relevantní pravidla GDPR.
- 76 S ohledem na výše uvedené je třeba na první a druhou otázku odpovědět tak, že čl. 10 písm. a) směrnice 2016/680, vykládaný ve světle článku 52 Listiny, musí být vykládán v tom smyslu, že zpracování biometrických a genetických údajů policejními orgány za účelem jejich vyšetřování s cílem bojovat proti trestné činnosti a udržovat veřejný pořádek je povoleno právem členského státu ve smyslu čl. 10 písm. a) této směrnice za předpokladu, že právo tohoto členského státu obsahuje dostatečně jasný a přesný právní základ pro povolení uvedeného zpracování. Skutečnost, že vnitrostátní legislativní akt obsahující takový právní základ odkazuje mimoto na GDPR, a nikoli na směrnici 2016/680, nemůže sama o sobě zpochybnit existenci takového povolení, pokud z výkladu všech použitelných ustanovení vnitrostátního práva dostatečně jasně, přesně a jednoznačně vyplývá, že dotčené zpracování biometrických a genetických údajů spadá do působnosti této směrnice, a nikoli do působnosti tohoto nařízení.

Ke třetí otázce

- 77 Podstatou třetí otázky předkládacího soudu je, zda musí být čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680, jakož i články 47 a 48 Listiny vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě, že obviněný z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti odmítne dobrovolně spolupracovat při shromažďování biometrických a genetických údajů, které

se jej týkají, za účelem jejich registrace, je příslušný trestní soud povinen povolit nucený výkon tohoto shromáždění, aniž má pravomoc posoudit, zda existují závažné důvody se domnívat, že dotyčná osoba spáchala trestný čin, z něhož je obviněna.

- 78 Úvodem je třeba poznamenat, že tato otázka je předkládajícím soudem položena v souvislosti s trestním řízením, v jehož rámci se použije ustanovení vnitrostátního práva, které stanoví, že v případě, že dotyčná osoba odmítne spolupracovat při shromažďování biometrických a genetických údajů, které se jí týkají, za účelem jejich registrace, prováděného pro účely spadající do působnosti čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680, je soud příslušný k rozhodování o trestní odpovědnosti této osoby oprávněn toto shromáždění povolit. Totéž ustanovení vnitrostátního práva se kromě toho použije na údaje týkající se obviněných z úmyslných trestných činů stíhaných z úřední povinnosti. Podle údajů předkládajícího soudu je převážná většina trestných činů upravených bulharským trestním zákoníkem úmyslná a téměř všechny jsou stíhány z úřední povinnosti. Podle pravidel bulharského trestního řízení je osobě sděleno obvinění, jsou-li shromážděny dostatečné důkazy o tom, že tato osoba je vinna ze spáchání trestného činu stíhaného z úřední povinnosti.
- 79 Kromě toho podle informací poskytnutých bulharskou vládou v rámci písemných odpovědí na otázky položené Soudním dvorem pravidla bulharského trestního řízení stanoví, že ke sdělení obvinění může dojít kdykoli v přípravném řízení, které představuje první fázi trestního řízení, v jehož průběhu se provádí vyšetřování a shromažďování důkazů a v každém případě před ukončením vyšetřování. Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí a jak rovněž upřesňuje bulharská vláda, dotyčná osoba může následně po tomto sdělení obvinění předložit důkazy na svou obhajobu, zejména ve fázi sdělení informací o vyšetřování, ke kterému dojde po ukončení vyšetřování.
- 80 Předkládající soud však uvádí, že dotčená vnitrostátní právní úprava nepřiznává soudu, který povoluje shromažďování biometrických a genetických údajů, které se týkají obviněného, za účelem jejich registrace, pravomoc posoudit důkazy, na nichž je toto sdělení obvinění založeno, což přísluší vyšetřovacím orgánům. Kromě toho upřesňuje, že tento soud rozhoduje o této žádosti o povolení pouze na základě kopie usnesení o sdělení obvinění a prohlášení, kterým dotyčná osoba odmítá shromažďování těchto údajů.
- 81 V tomto kontextu je třeba mít za to, že třetí otázka předkládajícího soudu se dělí, jak navrhuje bulharská vláda a Komise, na tři části. Zaprvé si předkládající soud klade otázku, zda čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680, který odkazuje na kategorii osob, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly trestný čin nebo se chystají spáchat trestný čin, brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví nucené shromažďování biometrických a genetických údajů, které se týkají fyzické osoby, za účelem jejich registrace, ve vztahu ke kteréžto osobě jsou shromážděny dostatečné důkazy o tom, že spáchala úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti, což na základě vnitrostátního práva umožňuje její obvinění. Zadruhé si klade otázku, zda s ohledem na meze posuzovací pravomoci soudu, který má rozhodnout o nuceném výkonu takového shromáždění, může tato pravomoc zaručit dotyčné osobě účinnou soudní ochranu v souladu s článkem 47 Listiny. Zatřetí si klade otázku, zda lze navzdory těmto omezením zajistit dodržování práva na presumpci nevinu, jež je zakotveno v článku 48 Listiny.

K rozsahu čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680.

- 82 Článek 6 směrnice 2016/680 vyžaduje, aby členské státy stanovily, že správce, „v příslušných případech, a pokud je to možné“, musí jasně rozlišovat mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů, jako jsou kategorie uvedené pod písmeny a) až d) tohoto článku, tedy osob, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly trestný čin nebo se jej chystají spáchat, osob odsouzených za trestný čin, osob, které se staly obětí trestného činu nebo u kterých některé skutečnosti vedou k domněnce, že by obětí trestného činu mohly být, a konečně třetích stran v souvislosti s trestným činem, například osob, které by mohly být předvolány jako svědci při vyšetřování trestného činu nebo při následném trestním řízení nebo které mohou poskytnout informace o trestných činech, nebo kontaktních osob či společníků některé z osob uvedených v písmenech a) a b) uvedeného článku.
- 83 Členské státy tak musí dbát na to, aby mezi údaji různých kategorií subjektů údajů bylo jasně rozlišováno tak, aby jak zdůraznil generální advokát v bodě 27 svého stanoviska, nedocházelo bez rozlišení ke stejnému stupni zásahu do jejich základního práva na ochranu osobních údajů, a to bez ohledu na to, do jaké kategorie patří. V tomto ohledu, jak vyplývá z bodu 31 odůvodnění směrnice 2016/680, kategorie osob definovaná v čl. 6 písm. a) této směrnice odpovídá kategorii osob podezřelých ze spáchání trestného činu.
- 84 Ze znění článku 6 směrnice 2016/680 nicméně vyplývá, že povinnost, kterou toto ustanovení ukládá členským státům, není absolutní. Výraz „v příslušných případech, a pokud je to možné“, který je v něm uveden, totiž naznačuje, že je na správci, aby v každém jednotlivém případě určil, zda lze provést jasné rozlišení mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů. Kromě toho výraz „například“, který je uveden v tomto článku, naznačuje, že kategorie osob, které jsou v něm vyjmenovány, nemají taxativní povahu.
- 85 Navíc je třeba uvést, že existence dostatečného počtu důkazů o vině osoby v zásadě představuje závažný důvod se domnívat, že tato osoba dotčený trestný čin spáchala. Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nucené shromažďování biometrických a genetických údajů fyzických osob za účelem jejich registrace, pokud jsou shromážděny dostatečné důkazy o tom, že dotčená osoba je vinna ze spáchání trestného činu, se tedy zdají být v souladu s cílem čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680.
- 86 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví nucené shromažďování biometrických a genetických údajů za účelem jejich registrace, které se týkají osob, ve vztahu k nimž jsou shromážděny dostatečné důkazy o tom, že jsou vinny ze spáchání úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti a kterým bylo z tohoto důvodu sděleno obvinění.

K dodržování práva na účinnou soudní ochranu

- 87 Zprv je třeba připomenout, že právo na účinnou soudní ochranu zakotvené v článku 47 Listiny musí být přiznáno každému, kdo se dovolává práv nebo svobod zaručených unijním právem proti rozhodnutí nepříznivě zasahujícím do jeho právního postavení, které může zasáhnout do těchto práv nebo svobod [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, État luxembourgeois (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 55, 57 a 58, jakož i citovaná judikatura].

- 88 Proto každý obviněný, který nesouhlasí se shromáždění fotografických, daktyloskopických a genetických údajů o své osobě v rámci takového řízení, jako je policejní registrace, jež musí splňovat požadavky článku 10 směrnice (EU) 2016/680, musí mít, jak vyžaduje článek 47 Listiny, právo na účinný opravný prostředek k soudu proti rozhodnutí o povolení nuceného výkonu tohoto shromáždění údajů, aby se mohl dovolávat práv, která pro něj vyplývají ze záruk stanovených tímto ustanovením, a zejména práva na to, aby shromažďování biometrických a genetických údajů podle čl. 10 písm. a) uvedené směrnice bylo prováděno v souladu s vnitrostátní právní úpravou, jež jej povoluje. Tato záruka zejména znamená, že příslušný soud musí mít možnost přezkoumat, zda opatření spočívající ve sdělení obvinění, které představuje právní základ této policejní registrace, bylo v souladu s pravidly vnitrostátního trestního řízení s ohledem na shromáždění dostatečných důkazů o tom, že dotyčná osoba je vinna ze spáchání úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti.
- 89 V tomto ohledu je třeba připomenout, že právo na účinnou soudní ochranu nepředstavuje absolutní výsadu a v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny jej lze omezit za podmínky, že zaprvé jsou tato omezení stanovena zákonem, zadruhé respektují podstatu dotčených práv a svobod a zatřetí, že při dodržení zásady proporcionality jsou nezbytná a skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti)* (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 49 a 51, jakož i citovaná judikatura].
- 90 Kromě toho je třeba uvést, že článek 54 směrnice 2016/680 ukládá členským státům povinnost stanovit, že osoba, která má za to, že práva jí přiznaná předpisy přijatými na základě této směrnice byla porušena v důsledku zpracování jejích osobních údajů v rozporu s uvedenými předpisy, má právo na účinnou soudní ochranu. Z toho vyplývá, že unijní normotvůrce sám neomezil výkon práva na účinnou právní ochranu zakotveného v článku 47 Listiny a že členské státy mohou tento výkon omezit za podmínky, že dodrží požadavky stanovené v čl. 52 odst. 1 Listiny [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti)* (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 63 a 64].
- 91 Proto je třeba určit, zda skutečnost, že soud, který je příslušný k povolení opatření k nucenému výkonu rozhodnutí o shromažďování biometrických a genetických údajů týkajících se obviněných, nemůže provést meritorní přezkum podmínek pro sdělení obvinění, o něž se opírá toto opatření nuceného výkonu, představuje omezení povolené právem na účinnou soudní ochranu zakotveným v článku 47 Listiny, aniž by byl dotčen opravný prostředek k soudu upravený vnitrostátním právem podle článku 54 směrnice 2016/680.
- 92 Pokud jde o první podmínku uvedenou v bodě 89 tohoto rozsudku, je na předkládajícím soudu, aby v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 65 tohoto rozsudku ověřil, zda meze jeho posuzovací pravomoci stanovené vnitrostátním právem v rámci žádosti směřující k tomu, aby povolil nucený výkon shromažďování biometrických a genetických údajů, které se týkají obviněného, za účelem jejich registrace, jsou v tomto právu uvedeny dostatečně jasně a přesně.
- 93 Pokud jde o druhou podmínku, z judikatury vyplývá, že podstata práva na účinnou právní ochranu zahrnuje mimo jiné možnost nositele tohoto práva mít přístup k soudu, který má pravomoc zajistit dodržování práv, která nositeli tohoto práva zaručuje unijní právo, a za tím účelem zkoumat všechny právní a skutkové otázky relevantní pro řešení sporu, který mu je předložen

[v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois* (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti) (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 66, jakož i citovaná judikatura].

- 94 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že uvedený požadavek jako takový neznamená, že nositel práva na účinnou soudní ochranu musí mít k dispozici přímý prostředek nápravy určený hlavně ke zpochybnění daného opatření, jestliže vedle toho existuje jeden nebo více prostředků nápravy k různým příslušným vnitrostátním soudům, které mu umožňují domoci se incidenčně soudního přezkumu tohoto opatření, aby bylo zajištěno dodržování práv a svobod, které mu zaručuje unijní právo [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois* (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti) (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 79, jakož i citovaná judikatura].
- 95 Konkrétně, jak v podstatě zdůraznil generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, třetí otázka vychází z předpokladu, že po přípravné fázi trestního řízení, během níž se provede nucený výkon shromáždění biometrických a genetických údajů, které se týkají obviněného, za účelem jejich registrace, bude následovat fáze soudního řízení. I když přitom nemůže být v okamžiku podání žádosti o povolení nuceného výkonu ověřena existence dostatečného počtu usvědčujících důkazů, což je podmínka vyžadovaná k tomu, aby dotyčná osoba mohla být nucena podřídit se shromažďování biometrických a genetických údajů, musí být nutně možné ověřit během této soudní fáze, během níž musí mít soud, jemuž byla věc předložena, možnost zkoumat všechny relevantní právní a skutkové otázky, zejména za účelem ověření, že tyto biometrické a genetické údaje nebyly získány v rozporu s právy zaručenými zúčastněnému unijním právem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *État luxembourgeois* (Právo na prostředek nápravy proti žádosti o informace v daňové oblasti) (C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 81 až 83, jakož i citovaná judikatura].
- 96 V každém případě v souladu s článkem 54 směrnice 2016/680 musí vnitrostátní právo poskytnout dotčené osobě možnost účelně napadnout nucené shromažďování jejich biometrických a genetických údajů v rámci soudního řízení založeného na údajném porušení práv, která jí přiznává tato směrnice z důvodu uvedeného shromažďování, a to aniž je dotčena jakákoli dostupná správní nebo mimosoudní ochrana, včetně práva podat stížnost u dozorového úřadu. Proto i v případě, že po přípravné fázi trestního řízení nenásleduje fáze soudního řízení, zejména pokud nedojde k trestnímu stíhání, musí být subjekt údajů schopen domoci se úplného soudního přezkumu legality zpracování dotčených údajů. Pokud tedy vnitrostátní právo k tomu, aby dostalo povinnosti stanovené v uvedeném článku 54, takové záruky poskytuje, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, je třeba vycházet z toho, že je třeba předpokládat dodržení podstaty práva na účinnou soudní ochranu, i když soud, který povolí nucený výkon dotčeného shromáždění údajů, sám v okamžiku, kdy o něm rozhoduje, nemá posuzovací pravomoc nezbytnou pro poskytnutí takové ochrany.
- 97 Pokud jde o třetí podmínku, je třeba nejprve uvést, že shromažďování genetických a biometrických údajů, které se týkají obviněných, za účelem jejich registrace v rámci trestního řízení sleduje cíle uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680, zejména cíle týkající se prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, které představují cíle obecného zájmu uznané Uníí.
- 98 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že takové shromažďování může přispět k cíli uvedenému v bodě 27 odůvodnění směrnice 2016/680, podle kterého pro prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů je nutné, aby příslušné orgány mohly osobní údaje shromážděné v souvislosti

s prevencí, vyšetřováním, odhalováním či stíháním určitých trestných činů zpracovat také v jiném kontextu, aby mohly lépe chápat trestné činnosti a nalézat souvislosti mezi různými odhalenými trestnými činy.

- 99 V projednávaném případě, jak uvedla bulharská vláda v písemném vyjádření a upřesnila v rámci písemné odpovědi na otázku položenou Soudním dvorem, policejní registrace zavedená vnitrostátním právem sleduje dva základní cíle. Tyto údaje jsou shromažďovány a zpracovávány, aby byly porovnány s jinými údaji shromážděnými při vyšetřování jiných trestných činů. Tento cíl se podle této vlády týká rovněž porovnání s údaji získanými v jiných členských státech. Kromě toho mohou být uvedené údaje zpracovány i pro účely trestního řízení, v jehož rámci bylo subjektu údajů sděleno obvinění.
- 100 To, že je posouzení důkazů, o něž se opírá obvinění subjektu údajů, a tedy shromažďování jeho biometrických a genetických údajů, dočasně vyloučeno z přezkumu soudu, se přitom může ukázat jako odůvodněné během přípravné fáze trestního řízení. Taková kontrola by totiž v této fázi mohla narušit průběh trestního vyšetřování, během něhož jsou tyto údaje shromažďovány, a nadměrně omezit schopnost vyšetřovatelů objasnit další trestné činy na základě srovnání těchto údajů s údaji shromážděnými během jiných vyšetřování. Toto omezení účinné soudní ochrany tedy není nepřiměřené, jelikož vnitrostátní právo později zaručuje účinný soudní přezkum.
- 101 Z výše uvedeného vyplývá, že článek 47 Listiny nebrání tomu, aby vnitrostátní soud, rozhoduje-li o žádosti o povolení provést nucený výkon shromáždění biometrických a genetických údajů obviněného za účelem jejich registrace, neměl možnost posoudit důkazy, na kterých se toto sdělení obvinění zakládá, pokud vnitrostátní právo později zaručuje účinný soudní přezkum podmínek uvedeného obvinění, z něhož vyplývá povolení k tomuto shromáždění údajů.

K dodržení presumpce nevinny

- 102 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 48 odst. 1 Listiny, jehož obsah odpovídá obsahu čl. 6 odst. 2 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, se každý obviněný považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem.
- 103 Soudní dvůr zejména uznal, že z judikatury Evropského soudu pro lidská práva vyplývá, že presumpce nevinny je porušena zejména tehdy, když soudní rozhodnutí týkající se obviněného vzbuzuje dojem, že je vinen, ačkoliv jeho vina nebyla předtím prokázána zákonným způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Dalli v. Komise, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 224 a citovaná judikatura).
- 104 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 31 odůvodnění směrnice 2016/680, vytvoření různých kategorií osob, kterým musí odpovídat různá zpracování jejich osobních údajů podle článku 6 této směrnice, by nemělo bránit uplatnění práva na presumpci nevinny zaručeného Listinou a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv.
- 105 Pokud jde o otázky předkládajícího soudu týkající se dodržování práva na presumpci nevinny soudním rozhodnutím povolujícím shromažďování biometrických a genetických údajů, které se týkají obviněných, za účelem jejich registrace, je třeba zaprvé uvést, že vzhledem k tomu, že vnitrostátní právo stanoví, že toto shromažďování je omezeno na kategorii obviněných, tedy kategorii osob, jejichž trestní odpovědnost ještě nebyla prokázána, nelze na uvedené shromažďování samo o sobě nahlížet tak, že odráží názor orgánů, že tyto osoby jsou vinny, ve smyslu judikatury uvedené v bodě 103 tohoto rozsudku.

- 106 Zadruhé je třeba konstatovat, že soudní rozhodnutí, kterým se povoluje shromažďování biometrických a genetických údajů, které se týkají obviněných, za účelem jejich registrace, pokud se omezí na uvedení skutečnosti, že dotyčné osobě bylo sděleno obvinění a odmítá se tomuto shromáždění údajů podrobit, nelze vykládat tak, že zaujímá stanovisko k vině této osoby nebo že v důsledku toho narušuje presumpci nevinu uvedené osoby.
- 107 Skutečnost, že soud, který musí vydat takové soudní rozhodnutí, nemůže v této fázi trestního řízení posoudit dostatečnost důkazů, na nichž je založeno obvinění dotyčné osoby, totiž představuje pro tuto osobu záruku dodržení práva na presumpci nevinu.
- 108 Taková záruka je o to nezbytnější, když takové vnitrostátní právo, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, stanoví, že soudem příslušným k rozhodnutí o nuceném výkonu shromáždění biometrických a genetických údajů, které se týkají se obviněných, za účelem jejich registrace, je soud, který musí v soudní fázi trestního řízení rozhodnout o trestní odpovědnosti této osoby. Dodržování práva na presumpci nevinu totiž vyžaduje, aby tento soud při tomto přezkumu nebyl zaujatý a předpojatý (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. listopadu 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim a další, C-748/19 až C-754/19, EU:C:2021:931, bod 88).
- 109 Z výše uvedeného vyplývá, že právo na presumpci nevinu zakotvené v článku 48 Listiny nebrání tomu, aby u obviněných došlo v přípravné fázi trestního řízení ke shromažďování biometrických a genetických údajů, které se jich týkají, za účelem jejich registrace, jež povolil soud, který v tomto stadiu nemá pravomoc hodnotit důkazy, na nichž je toto sdělení obvinění založeno.
- 110 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že na třetí otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680 a články 47 a 48 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě, že osoba obviněná z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti odmítne dobrovolně spolupracovat při shromažďování biometrických a genetických údajů o své osobě za účelem jejich registrace, je příslušný trestní soud povinen povolit opatření spočívající v nuceném výkonu tohoto shromažďování, aniž je oprávněn posoudit, zda existují závažné důvody se domnívat, že dotyčná osoba spáchala trestný čin, pro který jí bylo sděleno obvinění, za předpokladu, že vnitrostátní právo následně zaručuje účinný soudní přezkum podmínek tohoto sdělení obvinění, z nichž vyplývá povolení k provedení uvedeného shromažďování.

Ke čtvrté otázce

- 111 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU je na Soudním dvoru, aby poskytl vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska mu přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny (rozsudek ze dne 15. července 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 61 a citovaná judikatura).
- 112 Jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí a jak bylo uvedeno v bodech 46 a 49 tohoto rozsudku, předkládající soud se v rámci čtvrté otázky táže na rozsah požadavků uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a c), v čl. 8 odst. 1 a 2 a v čl. 10 směrnice 2016/680.

- 113 Kromě toho, jak bylo uvedeno v bodech 46 až 48 tohoto rozsudku, předkládající soud uvádí, že i když se mu jeví, že tato ustanovení vyžadují, aby příslušné orgány měly prostor pro uvážení při určování nezbytnosti shromažďování biometrických a genetických údajů a přiměřené odůvodnění tohoto shromažďování, policejní registrace stanovená právními předpisy použitelnými ve věci v původním řízení se použije povinně na všechny osoby, kterým bylo sděleno obvinění z úmyslných trestných činů stíhaných z úřední povinnosti a na tři kategorie biometrických a genetických údajů uvedených v ustanovení vnitrostátního práva dotčeném v původním řízení, aniž by tyto právní předpisy vyžadovaly zjištění skutečné potřeby shromáždit všechny tyto kategorie údajů.
- 114 Z toho vyplývá, že čtvrtou otázku je třeba chápat tak, že jejím cílem je v podstatě určit, zda článek 10 směrnice 2016/680 ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. a) až c), jakož i s čl. 8 odst. 1 a 2 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví systematické shromažďování biometrických a genetických údajů každého obviněného z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti za účelem jejich registrace, aniž stanoví příslušnému orgánu povinnost určit a prokázat, že je toto shromažďování nezbytné pro dosažení konkrétních sledovaných cílů a že těchto cílů nelze dosáhnout shromážděním pouze některých dotčených údajů.
- 115 Konkrétně je třeba poznamenat, že otázky předkládajícího soudu se týkají požadavku uvedeného v článku 10 této směrnice, podle kterého zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v tomto článku musí být povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“.
- 116 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jak bylo uvedeno v bodech 62 a 63 tohoto rozsudku, článek 10 směrnice 2016/680 představuje zvláštní ustanovení upravující zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, včetně biometrických a genetických údajů. Jak vyplývá z judikatury, cílem tohoto článku je zajistit zvýšenou ochranu v souvislosti s tímto zpracováním, které může z důvodu zvláštní citlivosti dotčených údajů a kontextu, ve kterém jsou zpracovávány, způsobit, jak vyplývá z bodu 37 odůvodnění uvedené směrnice, závažná rizika pro taková základní práva a svobody, jako je právo na respektování soukromého života a právo na ochranu osobních údajů, která jsou zaručena články 7 a 8 Listiny [obdobně viz rozsudek ze dne 24. září 2019, GC a další (Odstranění odkazu na citlivé údaje), C-136/17, EU:C:2019:773, bod 44].
- 117 Zadruhé, jak vyplývá ze samotného znění článku 10 směrnice 2016/680, požadavek, podle kterého je zpracování takových údajů povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“, musí být vykládán tak, že definuje přísnější podmínky pro zákonnost zpracování citlivých údajů ve vztahu k podmínkám vyplývajícím z čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 8 odst. 1 této směrnice, které odkazují pouze na „nezbytnost“ zpracování údajů, které obecně patří do působnosti uvedené směrnice.
- 118 Na straně jedné použití příslovce „pouze“ před výrazem „tehdy, pokud je zcela nezbytné“ tak zdůrazňuje, že zpracování zvláštních kategorií údajů ve smyslu článku 10 směrnice 2016/680 může být považováno za nezbytné pouze v omezeném počtu případů. Na straně druhé „naprostá“ povaha nezbytnosti zpracování takových údajů znamená, že tato nezbytnost musí být posuzována obzvláště striktně.
- 119 Okolnost, na kterou poukazuje francouzská vláda, a sice že v některých jazykových zněních článku 10 směrnice 2016/680 tento článek odkazuje na případy, kdy je zpracování údajů „zcela nezbytné“, není v tomto ohledu rozhodující. Tato terminologická varianta totiž nemění povahu takto uvedeného kritéria a požadovanou úroveň požadavků, jelikož tyto jazykové verze rovněž

vymezují přísnější podmínku pro to, aby bylo povoleno zpracování citlivých údajů, což znamená důslednější posouzení jeho nezbytnosti než v případě, kdy zpracovávané údaje do působnosti uvedeného článku nespádají.

- 120 Kromě toho, jak rovněž uvádí Komise, požadavek, podle kterého je zpracování údajů, na které se vztahuje článek 10 směrnice 2016/680, povoleno pouze v případě naprosté nezbytnosti, není obsažen v návrhu směrnice [COM (2012) 10 final], z něhož tato směrnice vychází, ale byl zaveden později unijním normotvůrcem, který tak jasně zamýšlel stanovit přísnější podmínku nezbytnosti zpracování údajů v souladu s cílem sledovaným tímto článkem, kterým je zajištění větší ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním citlivých údajů.
- 121 Zatřetí, pokud jde o obsah požadavku, podle kterého musí být zpracování citlivých údajů povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“, je třeba uvést, že zvláštní požadavky článku 10 směrnice 2016/680 představují zvláštní provedení zásad uvedených v člancích 4 a 8 této směrnice, které se vztahuje na určité kategorie údajů a které musí být dodržováno při každém zpracování údajů spadajících do její působnosti. Rozsah těchto jednotlivých požadavků musí být tudíž určen s ohledem na uvedené zásady.
- 122 Konkrétně „naprostá nezbytnost“ ve smyslu článku 10 směrnice 2016/680 týkající se shromažďování biometrických a genetických údajů obviněných za účelem jejich registrace musí být určena s ohledem na účely tohoto shromažďování. V souladu se zásadou omezení účelů uvedenou v čl. 4 odst. 1 písm. b) této směrnice musí být tyto účely „určité, výslovně vyjádřené a legitimní“. Kromě toho, i když požadavek, podle kterého musí být zpracování biometrických a genetických údajů povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“, odpovídá, jak bylo uvedeno v bodech 117 až 119 tohoto rozsudku, požadavku zvýšené ochrany určitých kategorií údajů, nicméně představuje zvláštní použití zásady minimalizace údajů uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. c) uvedené směrnice, na jehož základě musí být osobní údaje přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány.
- 123 Kromě toho ve světle čl. 4 odst. 1 písm. a) téže směrnice musí být dosah tohoto požadavku určen rovněž s ohledem na čl. 8 odst. 1 této směrnice, podle kterého členské státy musí zejména stanovit, že zpracování je zákonné, pouze pokud je nezbytné ke splnění úkolu prováděného příslušným orgánem pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 této směrnice a v rozsahu nezbytném pro tyto účely, jakož i jejího čl. 8 odst. 2, který vyžaduje, aby právo členského státu upravující zpracování v oblasti působnosti této směrnice stanovilo alespoň cíle zpracování, osobní údaje, jež mají být zpracovány, a účely zpracování.
- 124 V tomto ohledu nemohou být účely zpracování biometrických a genetických údajů označeny příliš obecně, ale vyžadují, aby byly dostatečně přesným a konkrétním způsobem charakterizovány, aby bylo možné posoudit „naprostou nezbytnost“ uvedeného zpracování.
- 125 Kromě toho požadavek „naprosté nezbytnosti“ zpracování citlivých údajů předpokládá v tomto kontextu obzvláště přísný dohled nad dodržováním zásady minimalizace údajů.
- 126 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jak vyplývá z bodu 26 odůvodnění směrnice 2016/680, požadavek nezbytnosti je splněn, pokud cíle sledovaného dotčeným zpracováním údajů nelze přiměřeně dosáhnout stejně účinným způsobem jinými prostředky, které by méně zasahovaly do základních práv subjektů údajů, zejména do práva na respektování soukromého života a na ochranu osobních údajů, která jsou zaručena v člancích 7 a 8 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. srpna 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20,

EU:C:2022:601, bod 85 a citovaná judikatura). Zejména s ohledem na zvýšenou ochranu osob v souvislosti se zpracováním citlivých údajů je třeba, aby se správce tohoto zpracování ujistil, že tohoto cíle nemůže být dosaženo využitím jiných kategorií údajů než těch, které jsou uvedeny v článku 10 směrnice 2016/680.

- 127 Zadruhé s ohledem na významná rizika, která představuje zpracování citlivých údajů pro práva a svobody dotčených osob, zejména v souvislosti s úkoly příslušných orgánů pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680, požadavek „naprosté nezbytnosti“ znamená, že musí být zohledněn zvláštní význam cíle, jehož má takové zpracování dosáhnout. Takový význam může být posuzován mimo jiné v závislosti na samotné povaze sledovaného cíle, zejména na skutečnosti, že zpracování slouží konkrétnímu cíli v souvislosti s prevencí trestných činů nebo hrozbami pro veřejnou bezpečnost vykazujícími určitý stupeň závažnosti, postihováním takových trestných činů nebo ochranou před takovými hrozbami, jakož i s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž je toto zpracování prováděno.
- 128 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba mít za to, že vnitrostátní právní úprava, která stanoví systematické shromažďování biometrických a genetických údajů každého obviněného z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, je v zásadě v rozporu s požadavkem uvedeným v článku 10 směrnice 2016/680, podle kterého musí být zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v tomto článku povoleno „pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné“.
- 129 Taková právní úprava totiž může vést k nediferencovanému a generalizovanému shromažďování biometrických a genetických údajů většiny obviněných, neboť pojem „úmyslný trestný čin stíhaný z úřední povinnosti“ je obzvláště obecný a může se vztahovat na velké množství trestných činů bez ohledu na jejich povahu a závažnost.
- 130 Je pravda, že taková právní úprava omezuje oblast působnosti shromažďování biometrických a genetických údajů na obviněné osoby ve vyšetřovací fázi trestního řízení, tedy na osoby, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že se dopustily trestného činu ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice 2016/680. Nicméně pouhá skutečnost, že je osobě sděleno obvinění z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti, nemůže být považována za skutečnost, která sama o sobě umožňuje předpokládat, že shromažďování biometrických a genetických údajů je zcela nezbytné s ohledem na cíle, které sleduje, a s ohledem na porušení základních práv, zejména práva na respektování soukromého života a ochrany osobních údajů zaručených články 7 a 8 Listiny, jež z něj vyplývají.
- 131 Pokud tedy existují závažné důvody se domnívat, že dotčená osoba spáchala trestný čin, jenž je důvodem pro sdělení obvinění, což předpokládá, že již byly shromážděny dostatečné důkazy o zapojení této osoby do trestného činu, mohou nastat případy, kdy shromažďování biometrických i genetických údajů nebude konkrétně nezbytné pro probíhající trestní řízení.
- 132 Kromě toho pravděpodobnost, že biometrické a genetické údaje obviněného jsou zcela nezbytné v rámci jiných řízení, než je řízení, v jehož rámci došlo k tomuto sdělení obvinění, může být určující pouze s ohledem na všechny relevantní skutečnosti, jako jsou zejména povaha a závažnost údajného trestného činu, pro který je sděleno obvinění, konkrétní okolnosti tohoto trestného činu, případnou souvislost uvedeného trestného činu s jinými probíhajícími řízeními, předcházejícími soudnímu řízení, anebo individuální profil dotčené osoby.

- 133 Za těchto podmínek je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda je za účelem zajištění účinnosti článku 10 směrnice 2016/680 možné vykládat vnitrostátní právní úpravu, která stanoví tento nucený výkon, v souladu s unijním právem. Předkládajícímu soudu zejména přísluší ověřit, zda vnitrostátní právo umožňuje posoudit „naprostou nezbytnost“ shromažďování jak biometrických údajů, tak genetických údajů dotyčné osoby za účelem jejich registrace. V tomto ohledu je třeba zejména ověřit, zda povaha a závažnost trestného činu, z něhož je dotyčná osoba v původním trestním řízení podezřelá, nebo zda jiné relevantní skutečnosti, jako jsou skutečnosti uvedené v bodě 132 tohoto rozsudku, mohou představovat okolnosti, které mohou takovou „naprostou nezbytnost“ prokázat. Kromě toho je třeba se ujistit, že shromažďování údajů z matriky, které je rovněž stanoveno v rámci policejní registrace, jak potvrdila bulharská vláda v rámci písemné odpovědi na otázku položenou Soudním dvorem, neumožňuje samo o sobě dosáhnout sledovaných cílů.
- 134 V případě, že vnitrostátní právo takový přezkum opatření spočívajícího ve shromažďování biometrických a genetických údajů nezaručuje, přísluší předkládajícímu soudu, aby zajistil plný účinek uvedeného článku 10 tím, že žádost policejních orgánů o povolení nuceného výkonu tohoto shromažďování zamítne.
- 135 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že článek 10 směrnice 2016/680 ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. a) až c), jakož i s čl. 8 odst. 1 a 2 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví systematické shromažďování biometrických a genetických údajů každého obviněného z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti za účelem jejich registrace, aniž stanoví příslušnému orgánu povinnost určit a prokázat, zda je toto shromažďování zcela nezbytné k dosažení konkrétních sledovaných cílů a dále zda těchto cílů nelze dosáhnout opatřeními, která představují méně závažný zásah do práv a svobod dotyčné osoby.

K nákladům řízení

- 136 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 10 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, vykládaný ve světle článku 52 Listiny základních práv Evropské unie,**

musí být vykládán v tom smyslu, že

zpracování biometrických a genetických údajů policejními orgány za účelem jejich vyšetřování s cílem bojovat proti trestné činnosti a udržovat veřejný pořádek je povoleno právem členského státu ve smyslu čl. 10 písm. a) této směrnice za předpokladu, že právo tohoto členského státu obsahuje dostatečně jasný a přesný

právní základ pro povolení uvedeného zpracování. Skutečnost, že vnitrostátní legislativní akt obsahující takový právní základ odkazuje mimoto na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a nikoli na směrnici 2016/680, nemůže sama o sobě zpochybnit existenci takového povolení, pokud z výkladu všech použitelných ustanovení vnitrostátního práva dostatečně jasně, přesně a jednoznačně vyplývá, že dotčené zpracování biometrických a genetických údajů spadá do působnosti této směrnice, a nikoli do působnosti tohoto nařízení.

- 2) Článek 6 písm. a) směrnice 2016/680, jakož i články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě, že osoba obviněná z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti odmítne dobrovolně spolupracovat při shromažďování biometrických a genetických údajů o její osobě za účelem jejich registrace, je příslušný trestní soud povinen povolit opatření spočívající v nuceném výkonu tohoto shromažďování, aniž je oprávněn posoudit, zda existují závažné důvody se domnívat, že dotyčná osoba spáchala trestný čin, pro který jí bylo sděleno obvinění, za předpokladu, že vnitrostátní právo následně zaručuje účinný soudní přezkum podmínek tohoto sdělení obvinění, z nichž vyplývá povolení k provedení uvedeného shromažďování.

- 3) Článek 10 směrnice 2016/680, vykládaný ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), jakož i s čl. 8 odst. 1 a 2 této směrnice,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví systematické shromažďování biometrických a genetických údajů každého obviněného z úmyslného trestného činu stíhaného z úřední povinnosti za účelem jejich registrace, aniž stanoví příslušnému orgánu povinnost určit a prokázat, zda je toto shromažďování zcela nezbytné k dosažení konkrétních sledovaných cílů a dále zda těchto cílů nelze dosáhnout opatřeními, která představují méně závažný zásah do práv a svobod dotyčné osoby.

Podpisy